

Kálaz 28/X.

Csep. apr. 8^{ik} 1853

K. 513/425.

Kedves barátom,

Van-e frívetben irgalom? Megszűn-e
borsátani?

Te nem fűvesen leveles rüldeni per-
reptőhöz, a' mellyben vers nines - én
nem dolgoztam társához, a' mellyben pénz nines.
Templom egeri vagyunk - fűgyelen
a' dolgoz - jobb lefe társ, ha nem fűre,
geszür lovabb. ~~acardelget~~ Váissam, lestem
ar albralmat, hogy veler fűmelyesen én
teresheser ereröl s más egyb állapostol-
ról - s aról ar ünneper olly birtakóar
is valának - - de a' fűösier oda maradt,
tar s én, ki régóta romolgan vággyódom
egy affele fűöffperü kívánculára, még
mindig fűta vagyól s a' fűbát még min-
dig csak elvétel, fűdresbe borulva fűgy-
hatom al.

Ide karól egy fűrest - veld fűvesen,
s ne ners a' zánomágt, hanem a' zűröt, s
gondolj a' telrifundalásorra, miken én konapod
ota fűesztül mentem - báí volna minél ebb
albralmam elöttes fűmagyaránom, hogy
nem tehettem máskép arrot, s nem máskép mof!
Fájur a' tánczot, a' mennagire birjuk, jó fűdr,
vel, eriggedetlenül, de ^{mi} mindig jó reményes
fűjében. Ne vonulj el tölünd s remélj velünd
együtt.

Jelenkem nered azt is, hogy Kovács
Jánosnak azt a 3ft. néhány krajonát,
mire felhatalmaztat, annak idején ki-
fizettem.

Keresnéd meg jól mást jelenkeni,
de sajnos ferget az élet egész teha -
tellem sejttem fávad - jobb ha bele se ér-
ed!

Gyulai, ki most promissiómban lúdit,
s egy e percben nagy lépéssel feladja
ki magától a jóra járná igaz verset,
már három hónap óta írja Szép Károlynak
a levelet, melyben mindenféle eladást
nóri mondani. Ha a verset sejttem le, már
most bizonyosan megtartja írást. Addig is
török enélkül köpöntjűk.

Tonpa Miskától néhány sort vettem
a ki első napjaiban Képzőlet - melyben
mindent igaz a megpróbáltatás efére. Ez
most beállott. Szegény fű!

Nem fogor ismét olly sora éssai lúit,
deavimmet s hísem nem prára kelése elget
sejt ~~sejt~~ tatarozomnak. Addig is sejtet,
nér be horránd - rajjand a legmohóbb öle,
török tárvak!

Előfizetvünd igaz arandosa gyűlned
- pedig még mindig nem hísem, hogy meg se érte,
melné. A Divasternak ifjonyar dolgor. Jól vult!

Békésül

neri mondan. Ha a' verset "Ejsem lepa, mar
mora bronyoran meparja pravit. Addig is
tuon envel ropontjukt.

Tonpa misdäkol achany sok vettem
e hi elsi nagjaiban keppärol - meleyben
mindent igis a' megprabaduläs efetäic. En
mora beallott. Hegyis fin!

Nem fogor imet olly sorä ismi lül,
deavimmet i' hipeem nem prära keljara elget
seper ~~elja~~ tatarasomnad. Addig is isler,
nerr be horand - rajand i' agmoslabb ole,
leire tarvakt!

Eläfirevindr igis avndespa gyin luer
- pedig meij mindig nem hipeem, huz meg a' end,
melnd. A' Divastarnod iponyas dolgoir. Jha mel!

Bukhtsky